

1983 г., младата и
красива Камелия
Тодорова в кадър от
фотосесия, направена
в Белгия.

КАМЕЛИЯ ТОДОРОВА

КОЕ Е ТОВА МОМИЧЕ ЛИЛИЯ МАРАНИ?

„НАВРЕМЕТО МАЙКЪЛ КУНСТМАН УРЕДИ ЗАМИНАВАНЕТО НИ В ИТАЛИЯ С МАФИОТИ. БЕШЕ НАЛОЖИТЕЛНО ДА СИ БОЯДИСАМ КОСАТА РУСА И ДА СЕ ПРЕКРЪСТЯ. ПРЕДЛОЖЕНИЕТО НА ИТАЛИАНЦИТЕ БЕШЕ ДА МИ ДАДАТ ПАСПОРТ НА ИМЕТО НА ПОЧИНАЛА ЖЕНА, КОЯТО ОБАЧЕ ОЩЕ НЕ БЕ ВПИСАНА В РЕГИСТРИТЕ КАТО ПОКОЙНИЦА”, РАЗКАЗВА ЛЕГЕНДАРНАТА ПЕВИЦА И АКТРИСА НАВРЪХ 65-ГОДИШНИЯ СИ ЮБИЛЕЙ

Текст ЦВЕТАНА ПЕШУНОВА

е ме гледай така, момче” и „Прошенати мечти” („Летят последните таксита...”) – дори само тези две песни щяха да са напълно достатъчни, за да бъде записано името на Камелия Тодорова със златни букви в историята на българския шоубизнес. Списъкът с нейните постижения, разбира се, е много по-дълъг: десетина албума, незабравими роли в „Търновската царица”, „Бон шанс, инспекто-

ре” и още няколко хитови филма. Срегнахме със знаменитата певица и актриса в дните след голям неин личен празник – 65-годишния ѝ юбилей (21 януари). Разпитахме я за новостите в живота и кариерата ѝ, но с въпросите си я върнахме и госта назад във времето – към връзката ѝ с Майкъл Кунстман, към прежеждията ѝ през 90-те и по соца, когато за кратко е носила и името Лилия Марани. >>

Камелия позира в Белгия в първата половина на 80-те.

1981 г., талантливата певица и актриса във филма „Бон шанс, инспекторе“.

Камелия, 2019-а Ви е юбилейна година. А успешна ли беше за вас 2018-а?

От една страна, бе много тежка. В последните 5 години гледах мама, която през август 2018-а ни напусна. Все още ми е много прясно присъствието й... Мама ми липсва, децата ми и те се отделиха. Сега усещам какво значи самотата.

Чувствате ли се като птица без крила?

Не се чувствам, тъй като отдавна съм си отгледала крилата. Не мога да остана без тях, това е и мотивацията ми за живот. Реалист съм в това отношение – идваме на този свят и в даден момент просто си отиваме.

На 21 януари навършихте 65 години. Много пъти ли се е налагало да рестартирате живота си?

Всеки нов проект е рестарт. За една година гледам да осъществя два-три такива. Не мога вече да разчитам да пея в клуб, защото там се изявяват предимно младите. Съсредоточила съм се върху концертване. Хората,

които идват на спектаклите, са положителни и ме зареждат с енергия, както и аз тях. Този енергиен обмен като че ли ме мотивира и ми създава муза, въображение, дава ми сила и вдъхновение. Жалко е, че критерият на публиката като цяло в България е нисък. Мнозинството изобщо не търси информация, не се интересува, слуша се поголовно някакво подобие на рап и откровена чалга. След като това е масово явление, значи вече няма никакъв критерий. Голяма част от сънародниците ни изобщо не познават историята на българската шлагерна и поп музика. Попадам понякога дори на журналисти, които нищо не знаят за мен. Провеждат някакви повърхностни разговори, обидни и за мен, и за тях, и за аудиторията.

Какви конкретно са ангажиментите Ви в момента?

Доста е разгорещено, оформям три турнета. С джаз дамите Рут Колева и Милица тръгваме на обиколка през пролетта. Имам и нов проект с Петър Калчев и Плевенската филхармония. Той ще се състои в края на пролетта и началото на лятото

с гост музикант – саксофонист от Америка. Правим и възпоменателен проект на името на Александър Бръзицов с Разградската филхармония под диригентството на Левон Манукян. Участваме заедно с Орлин Горанов, премиерата ще е на 14 април. Успоредно с всичко изброено дотук, изнасям и концерти с триото на Станислав Арабаджиев. На рождения ми ден – 21 януари, излезе и новата ми песен „Нежно и бавно“. Готвя се да направя и един албум The Best Of, който ще включи всички сингли, които съм правила през последните години. Не мога да си позволя да издавам на година повече от 3 сингъла.

Трудно ли Ви е да издавате нови песни?

Не е трудно, ако има подходящи песни. За мен записът е най-лесната работа. Много по-тежък е периодът за промотиране и правене на клип, тъй като не намирам нужната подкрепа от спонсори. Билетите за концертите се продават на ниски цени и няма как сами да се финансираме, налага се да търсим финансова помощ. Качествената музика не сре-

На фестивала „Златният Орфей“.

Камелия е очарователна и когато пее, и когато позира.

ща необходимата подкрепа нито от държавата, нито от бизнеса, нито от медиите...

Джазът днес в какво състояние е?

Вълната е отминала, а след като нещо вече не е толкова модерно, става все по-трудно за тези, които се занимават с него. Хората се насочват повече към комерсиалната музика, която е по-лесно смилана. В България публиката на чистия джаз много намалела. Моите концерти не са с чисто джазов репертоар. Включвам соул, фънк, блус, за да може да се възприема по-лесно.

Гласът Ви покрива две октави. Как го поддържате, имали ли сте проблеми с него през годините?

По време на „Златният Орфей“ направих възли на гласните връзки от пренасилване и бях на инжекции. Вдигнах дори и температура. В същото време снимахме и филма „Търновската царица“ и прекъснахме работата по него заради заболяването ми. Не очаквах аз да спечеля „Златният Орфей“, тъй като физи-

чески не се чувствах много сигурна. Но съм борец. Преборих се по-късно с възлите чрез хомеопатия и правилно пеене.

Кое Ви е по-важно – естрадната сцена или киното?

За мен и двете са много важни. Лошото е, че успех да продължа с певческата си кариера, но не и с киното. От години не са ми предлагали да снимам. Днес филмовият бизнес е завладян от десетина актьори, превзет е целият пазар от тях. А и не пасвам на сценариите. Те са измислица, а не са плод на българската действителност. Често, когато излезе нов филм по екраните, рекламата е страхотна и много се шуми, но когато го гледаш, не те грабва.

Как се чувствате на първия си снимачен ден преди години?

Несигурна. На мен ми трябва известна нагласа, за да се отпусна и да играя, да вляза в образа. Когато попаднах в киното, присъствах на всички възможни снимачни дни, наблюдавах кое как се прави. Уви, никога човек не е достатъчно научен. Ако утре трябва отново да сни-

мам филм, ще се чувствам както на първия си снимачен ден.

След завършване на средното си образование сте играли и в експерименталната театрална група „4+4“. Колко време изкарахте там?

Бях с театъра 4 години. Кандидатствах във ВИТИЗ, но не ме взеха – Надя Сейкова не ме хареса. Затова Консерваторията ме прие с отворени обятия.

Работили ли сте нещо друго освен като певица и актриса?

Преди да стана известна, чуках пирони по цехове, за да си изкарам пари за море. Бях няколко години и фотомодел към списание „Божур“.

В миналото сте се срещали с велики изпълнители. Учете ли се от тях?

Винаги, когато се срещам с по-големи от мен, независимо дали са българи или чужденци, съм била много любопитна, наблюдавала съм ги и съм се опитвала да взема по нещо от тях. Така се уча. При срещата ми с Рей Чарлз съм мислила за него >>

като за човек, а не като за Бог. От него може да се научиш на душа, на соул, той носи това в себе си. Слушайки и имитирайки Сара Вон, също се учех. Начина ми на фразирание съм го усвоявала от нея и Ела Фицджералд. Започвайки работа с първия ми оркестър, съм черпила от всеки един музикант по нещо. Марио Станчев ме научи да слушам, какво се свири. Как се държи хармония и не бива да се излиза от тона.

Учили сте се от Ела Фицджералд, Сара Вон, Рей Чарлс, а днес и самата Ви е може да сте пример за младите изпълнители. Защо не Ви канят да журирате и менторствате в музикалните формати по телевизията?

Продуцентите смятат, че тъй като не се правя на циркаджийка и не умея да забавлявам публиката с неуместно поведение и почти циничен език, не съм интересна. Във въпросните предавания се търси само шоу и кич – такъв, какъвто те го разбират. В повечето случаи хората, които излизат от музикалните ТВ формати, правят 1-2 песни и залязват. Тоест, както са дошли, така си и отиват, даже да имат някакви качества. Онези, които могат да се развиват и да разгръщат потенциала си, имат амбиции и знаят какво искат. Научила съм и своите студенти на дисциплина, търпение и трудолюбие. Да преоткриват себе си, да създават

собствен стил и музика. Всичко това зависи и от общата кондиция – физическа и духовна, стремеж и възможности, реализация.

Най-трудните Ви моменти в професията?

Всеки следващ е най-труден. Вместо да вървим напред в тази държава, даваме заден ход. Борим се със зъби и нокти да предлагаме на хората качествена музика, а в същото време медиите заливат народа с простация и долнопробни зрелища, само и само да си мерят рейтингите... Всичко значимо остава на заден план. Тази ситуация я видях още през 1990 г. и оттогава насам става все по-лошо. Имаше малък проблясък през 1996-1997 г. и после отново старата песен. При социализма съществуваше музикална индустрия и затворен бизнес кръг. Имаше продуциране, създаване на композиции, разпространяващи музиката медии. Концертна, Импресарска дирекция бяха организатори на турнета в страната и чужбина, всичко се развиваше нормално. Сега няма никой и е кой каквото си намери. Удивена съм от Рут Колева и начина, по който това момиче се бори, създава си контакти, разширява публиката си и у нас, и по света. Перфектен мениджър е на себе си, всичко прави сама. Не всеки обаче може като нея, защото малцина са с такъв борбен характер и нюх към бизнес.

Носи се слух, че банкерът Цветан Василев Ви бил дал 100 000 лева, за да финансирате свой проект. Ще го опровергавате ли?

Пълни измишльотини, дори не познавам лично този човек! Ако някой някога ми е дал огромна сума, няма да лежа на 450 лв. пенсия и да живея в панелка.

Едва ли Ви стига пенсията, щом е само 450 лв.

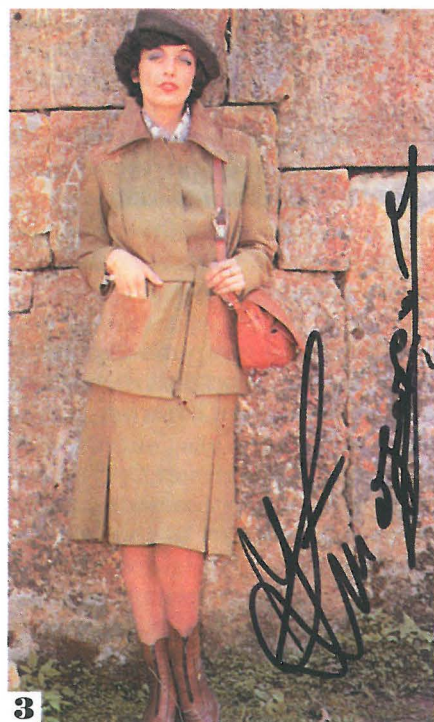
Ами по-малко от 500 лв. са това. (Смее се.) Все още съм преподавател в Нов български университет, иначе мога да загина на улицата с моята пенсия. Не съм милионерка, затова пък хората, които ни управляват, станаха такива. Политиците работят за личния интерес, а народът тъне в нищета. Хората е добре да се научат да живеят в общество и да протестират, щом не са доволни, а не да чакат някой да им повлияе и да ги поведе. Трябва да си извоюват правата сами.

Ви е лично бихте ли излязла да протестирате?

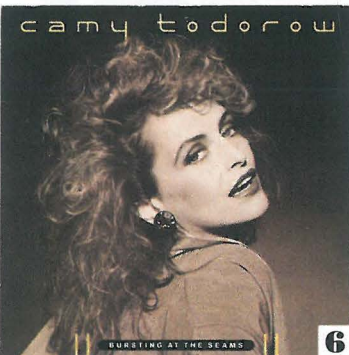
Да, бих излязла за подобряване на заплатите и пенсиите. Аз имам 42 години трудов стаж, а получавам 450 лв. Не съм била народен артист, нито любимка на някой политик, който да ми уреди нещо отгоре върху пенсията. На някои им дадоха допълнително, другите просто не

(1) Кой мъж не би се влюбил в такова момиче?
(2) Снимка от картичка, върху която младата Камелия давала автографи.
(3) Фотос с автограф от известната певица, актриса и модел.

- (4) 1980 г., Камелия печели голямата награда за изпълнител на „Златният Орфей“ с песента „Стая на релси“.
- (5) Снимка от участието на Камелия на „Златният Орфей 1980“ била тиражирана върху картичка и се продавала на меломаните за 14 стотинки.
- (6) Албум от периода, в който певицата се подвизаваше като Кеми Тодорю.
- (7) 1981 г., Камелия Тодорова и Орлин Горанов изпълняват на „Златният Орфей“ дуета си „Думите отлитат“.

Борим се със зъби и нокти да предлагаме на хората качествена музика, а в същото време медиите заливат народа с простащина и долнопробни зрелища, само и само да си мерят рейтингите

съществуваме. Всичко, което правим в този живот, си го финансираме сами. Жалко е, че няма икономическа и политическа идея за това как да се развива България, няма и култура. Всичко е зарязано след 1990 г. и спи в едно положение. Нацията ни загива и просто в някакъв момент ще изчезне. Няма възпитание за традиции. Но независимо от застоя в нашата политика, аз не бих се отказала да се боря. Не виждам смисъл на моята възраст да отида в чужбина. Може и да не ми харесва съдбата ми тук, но тя ми е предопределена и искам да я изживея стойно и с достойнство.

През 2011 г. опитахте да влезете в политиката...

Не го отчитам като грешка. Съвсем честно реших, че мога да дам нещо полезно като съвет и присъствие в политиката, особено по отношение на развитието на културата. Не съм

имала претенциите да доминирам президента и министър-председателя или пък желание да заемам такива постове. Разбрах по време на кампанията, че хората, които работят в министерствата, са много меркантилни и егоцентрични. Никои не мисли за България, а само за себе си.

Казахте, че по соца е имало музикална индустрия в България. Като цяло обаче едва ли е положително отношението Ви към този строй...

В семейството ми бяха дисиденти. Баща ми не е бил партиец. Прочетох в досието му, че са се опитвали да го вербуват, но той се оказал безнадежден случай за службите. До 24-годишна възраст не ми даваха паспорт да пътувам в чужбина. Дядо ми по майчина линия е бил царски офицер. Бил е отвлечен на 9 септември и убит с камъни. При социализма не се гледаше добре на фамилии като

нашата. На този обществен строй му харесвах само реда и дисциплината. Сега има хаос и няма никакво възпитание.

Къде живееше семейството Ви по соца?

По комунизма живеехме в апартамент на Софжилфонд 8 семейства – всяко имаше по една стая, в нашата бяхме аз, баща ми, мама, брат ми и майката на татко. Това за мен не беше проблем. Не възприемах жилището ни като грозно. Имаше хлебарки, но аз не ги виждах. С децата си намирахме какво да играем. Всичко това ме е калило. Мога да вирея във всякаква обстановка, общителна съм. Дистанцирам се само когато работя.

Като стана дума за родителите Ви, да Ви попитам – познавате ли биологичния си баща?

Осиновена съм от Кирил Тодоров >>

(1) Фотос за картотеката на Киноцентъра.
 (2) Във филма „Търновската царица“.
 (3) 1982 г., Камелия във филма „Прилив на нежност“.

Бях привиквана да обяснявам защо на Запад се пише, че съм момиче в златна клетка. Казах, че интервюто съм дала пред наш посланик и че не мога да нареждам на журналистите какво да пишат

– той е моят баща. Биологичният ми баща е бил артист, певец, от казал да се ожени за мама. Искаше да се срещнем през 1994 г., но му отказах заради майка ми. Говорих с него само по телефона. Знам, че има още две дъщери, тоест мои сестри от друг брак. Не ги познавам.

Жив ли е още?

Почина. Баща ми Кирил Тодоров се жени за мама, когато се ражда брат ми. Била съм на три години и ме осиновява. Кирил Тодоров е човекът, който ме отгледа и има голяма роля за моето израстване като личност и артист. Космополитна личност!

По соца сте имали интересна среща с Людмила Живкова...

Познавах я индиректно, моя близка беше нейна приятелка. Когато ми забавиха паспорта и изпуснах самолета, за да отида на фестивал в Бомбай, си позволих да влятя в кабинета на Людмила Живкова. Можех да се обърна и към Иван Славков, който беше приятел на брат ми – двамата играеха редовно тенис, но не го направих. Та нали Людмила беше тази, която решаваше. Оркестър от Пловдив отиваше в Бомбай по линия на Комитета за култура, а аз бях

лично поканена от самия основател на фестивала, след като ме беше чул на „Златният Орфей“ – бях специален гост. Това беше шансът ми да се запозная с чужди звезди и да премеря сили с тях. Така съдбата ме срещна с легендарния саксофонист Стен Гетц и приех поканата му да направим съвместно концерти.

В онези години имала ли сте проблеми със службите?

Правейки турнета през 80-те години в чужбина, имах проблеми с Държавна сигурност, защото повечето мои изяви отиваха на първите страници във вестниците и списанията. Бях привиквана да обяснявам защо се пише, че съм момиче в златна клетка. Казах, че интервюто, което съм дала, е било пред наш посланик и че не мога да нареждам на журналистите какво да пишат от себе си.

ДС е била Ваша сянка...

Цялото ми запознанство с мъжа ми беше контролирано от ДС. В един момент се оказа, че за да излизам в чужбина, трябва да има човек, който да ме контролира – тоест да снася на службите информация, какво правя и с кого се срещам, как се развиват нещата ми с Майкъл Кунстман. То-

гава се наложи да водим тайна кореспонденция, за да не се знае, че имаме контакт. През 1982-ра него го изгониха от България. Една година сме контактували тайно. През това време можех да пътувам само ако някой се застъпи за мен и даде гаранция, че няма да поддържам връзка с Майкъл, че ще бъда послушна. Дори когато се подготвяше последното ми пътуване за Гърция, имаше човек от ДС, който ме съпровождаше. Минало-бешело... Мисля, че нищо не се е променило днес.

Конкретно каква информация давахте на службите?

Давах само информация какво правя аз. Най-вече служебно. Причината да ме вербуват беше, че ако им давам информация, ще уредят да ме категоризират по чл. 9 като актриса. Имах право на това, тъй като вече бях с 3 филма зад гърба си. Освен това исках да запиша албум под акомпанимента на „ФСБ“, което също щяха да уредят в „Балкантон“. И така... Всичко остана неуредено накрая.

Кога се отчитахте на ДС?

Веднъж в седмицата се отчитах.

Виждах се в кафене с човек от Шесто главно. Бяха тягостни, страшно неприятни срещи.

Защо навремето сте сменили името си на Лилия Марани?
Навремето Майкъл уреди заминаването ни в Италия с едни мафиоти. Беше наложително да си боядисам косата руса и да се прекръстя – предложението на италианците беше да ми дадат паспорт на името на починала жена, която обаче още не бе вписана в регистрите като покойница. Първите няколко месеца изкарахме в Италия, след това в Холандия и Белгия. Бях бременна в шестия месец, когато отидохме в Германия. Тогава станах отново Камелия.

Бракът Ви с Майкъл е бил втори за Вас...

И първият се оказа неуспешен. Разведох се, но след това продължихме връзката. Есента на деветата година срещнах Майкъл. Първият ми съпруг Марсел беше от дисидентско семейство – евреин. Той искаше да излезе извън България. И единственият вариант, който намери, беше да се ожени за своя трета братовчедка. Аз

разбрах по случайност, че е сключил брак, когато още живеех при него. Отидох да взема месо, за да излезем през уикенда на пикник, и едно ченге от телевизията ме попита какво правя още в квартала. Беше изненадан, че не съм напуснала Марсел, след като той се е оженил и се гласи да заминава за Канада. Отвърнах му, че това си е моя работа.

Потърсихте ли сметка на Марсел?

Като се прибрах вкъщи, звъннах на първия ми мъж и му зададох въпроса дали е вярно това, което съм чула – че е сключил брак и че се подготвя да пътува за чужбина. Отговори ми, че щял да ми обясни по-късно, не бил сега моментът. Затворих телефона и се изнесох от жилището.

Живеете в странство през 80-те години на миналия век с втория си мъж Майкъл, а в зората на демокрацията се прибирате в България...

Това с връщането беше много страшна работа. Дойдох през 1990 г. и снимахме клипове тук. Подадох си документите за отказ от българско гражданство, за да си взема

немския паспорт. Разделих се обаче със съпруга си, той си пое пътя със Саня Армутлиева. Не взех немски паспорт, останах да живея в страната и от 1990 до 1995 г. бях без документ за самоличност. Имах само временен – от Германия, картичка от паспортния отдел, която се дава на чужденците като временно пребиваващи. Трябваше отново да търся вариант да си върна българския паспорт. Чаках за него две години и половина...

В онзи момент имате ли приятели до себе си?

Всички приятели се отдръпнаха. Те са много добри и искат да сте заедно, когато си ларж, раздаваш се и има с какво да се фукат с теб. Когато няма защо да се показват с теб, те забравят. Това е приятелството в България.

Съпругът Ви Майкъл Кунстман правеше ли Ви проблеми?

Да, през 1992 г. съпругът ми започна да ми прави проблеми. Започна чрез медийни приятели да разпространява клюки по мой адрес, които и до днес не спират. Опита се два пъти >>

(4) На концерт в Чехословакия.

(5) С Лили Иванова в началото на 80-те години на миналия век.

(6) 1994 г., Камелия Тодорова представя албума си „Настроение“.

(7) Камелия пее, Вили Казасян дирижира оркестъра.

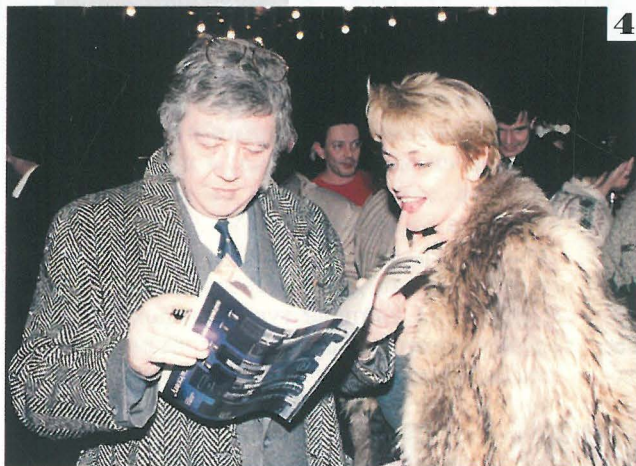
1

(1) Камелия пее под музикалния съпровод на Александър Бръзицов на промоцията на албума си „Настроение“ през 1994 г.
(2) С Васил Петров участвали заедно на концерти с музиката на Гершуин и Елингтън.
(3) На сцената с джазмена Людмил Георгиев.
(4) В компанията на Георги Минчев.
(5) Така изглежда Камелия днес. И на 65 певицата не е загубила очарованието си.

2

3

4

5

Реших, че съм пианна, че ми се привижда. На другия ден разбрах, че са били полски мишки. Това е най-разкошното пианство в живота ми!

» да спре издаването на мои албуми. През 1994-та успях да изкарам албум, но през тези две години не можех никъде да пея... Тогава в джаз клубовете ми казваха, че съм рок певица, а в рок заведенията – че съм джаз. Не ми даваха да се изявявам, не познавах новите музиканти...

Защо отказвахте да дадете развод на Майкъл?

Този човек си живееше в негов луд свят. Реши, че не той изоставя семейството, а аз, че едва ли не съм го предала. А истината е, че си намери друг изход от ситуацията, в която се намираше. Намери си друг да му ходи по гайдата и ни остави. Искях да се разведе по немските закони, но това можеше да стане, ако се върнех в Германия. Същото ми казаха и за паспорта. Нямахме къде да отидем в Германия. Ако бях заминала,

трябваше да карам на помощи.

Простила ли сте вече на покойния си бивш съпруг?

Да, простих му, когато си отиде от този свят. Бях дори на погребението му.

Какво изпитвате днес към бащата на дъщерите Ви?

Честно казано, съжалявам го. Така беше още когато се разделихме. Смятам, че това е най-унизителното чувство, което можеш да имаш към някого. Не мога да изпитвам друго към Майкъл... Дъщерите ми изобщо не искат да го признаят за свой родител, въпреки че колкото и да им е тъжно, той е такъв. Те не са усетили връзката баща-дъщеря. За тях той не съществуваше, беше прекалено дистанциран. Не вярвах, че животът ми с Майкъл е бил само игра. Ло-

шото е, че не се усетих навреме, а го разбрах доста късно.

Какво остави в наследство Майкъл на децата Ви?

Цялата схема на Майкъл беше построена така, че да не дължи нищо. Всички договори и имущества бяха записвани на други имена. Така постъпи и с първата си съпруга, а за съжаление, и с майка си. Майкъл имаше собствена фирма, която ми предложиха за децата, но не я пожелахме. Тази компания нямаше нито активи, нито финансови стойности, беше просто лист хартия.

Често ли се виждате и чувате с дъщерите си?

Чуваме се всеки ден. Има емоции и около тях. Рейчъл вече една година е омъжена, Мириам сега се сгоди и през юли ще ме направи баба. Жи-

6

7

8

9

10

11

(6) Сватбената снимка на родителите на Камелия – Стойка и Кирил Тодорови.

(7) Близначките на Камелия с баба си Стойка.

(8) Джаздамата пее с дъщерите си.

(9) Камелия започнала да проявява артистич-

ността си от много малка.

(10) Майкъл Кунстман – покойният бивш мъж на Камелия и баща на близначките ѝ.

(11) С дъщерите си Рахел и Мириам, които живеят в чужбина.

воят в Берлин. Очаквам с нетърпение да се роди внучето, за да отида да помагам.

Като станете баба, музиката на заден план ли ще мине?

Не, няма да си зарежа работата. Професията ми ме държи енергична и позитивна, не мога да се откажа от сцената, която е моят живот. Само ако усетя, че се изморявам и нямам глас, ще се оттегля, но засега се чувствам добре.

Съжелявате ли, че нямате още деца?

Не. Смятам, че имах голям късмет, като родих дъщерите си наведнъж. Имаше един период, когато бях около 40-те – тогава исках момче. После ми мина меракът – любовната ми връзка не беше достатъчно сериозна. А и нямах желание пак да отглеждам дете сама. Майкъл не ми помагаше нито за децата, нито за домакинството. Той бе царят, който лежи на канапето и дава заповеди.

Има ли в момента мъж в живота Ви?

А, това него признавам. Мога да кажа само, че след Майкъл бях влюбена няколко пъти – и споделено, и не.

Здравословно как сте?

Добре съм, спортувам. Направих ми стенд на сърцето преди време – оказа се, че имам запушване на артерия. Никога не съм била на диета през живота си, но спазвам режим на хранене от години. Не пуша от много време.

Имате ли други пороци. Пите ли алкохол например?

Не знам да имам пороци. Алкохол не пия, само от време на време опитвам вино. Мога да ви разкажа, какво направих на 16 години, как се напих. Отидох да снимаме филма „Козият рог“. Беше почти изцяло мъжка продукция, но имаше и сцена с изнасилване на девойки. Събраха ни 20 момичета и ни заведоха в Рила. Направихме една ве-

черинка. Не си спомням, какво съм пила, но бързо ме хвана. Стефан Мавродиев ме заведе до бунгалата, където трябваше да ноцуваме. Пътюм ми намери един храст и ми обясни как да повръщам. След това ме заведе достаята. Донесе ми и кошче с дупки – ако ми стане лошо, да повърна в него. Задряхах, събудих се на разсъмване. Видях как другите спят по леглата си, но и мишки, които влизат през прозореца и падат директно на главите на хората. Реших, че съм пиана, че ми се привижда. На другия ден разбрах, че са били полски мишки. Това е най-разкошното пиянство в живота ми! (Смее се.) Случвало се е на мои рождени дни да пийна. В такива случаи съм много весела, а после лягам и заспивам. От 1993 г. не съм вкувала концентриран алкохол. Бях се натровила от 50 гр. метилов спирт. В „Пирогов“ ме прочистиха, но получих алергия и не мога да разреждам алкохола. Затова изобщо не пия **B**